

Johann Huswedel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Huswedelius ...
Ad Exequias Quas Matronae honestißimae Catharinae Kölers/ Dn. Nicolaus
Frese/ Maritus moestissimus paratas cupit, Omnes Academiae Cives ... invitat**

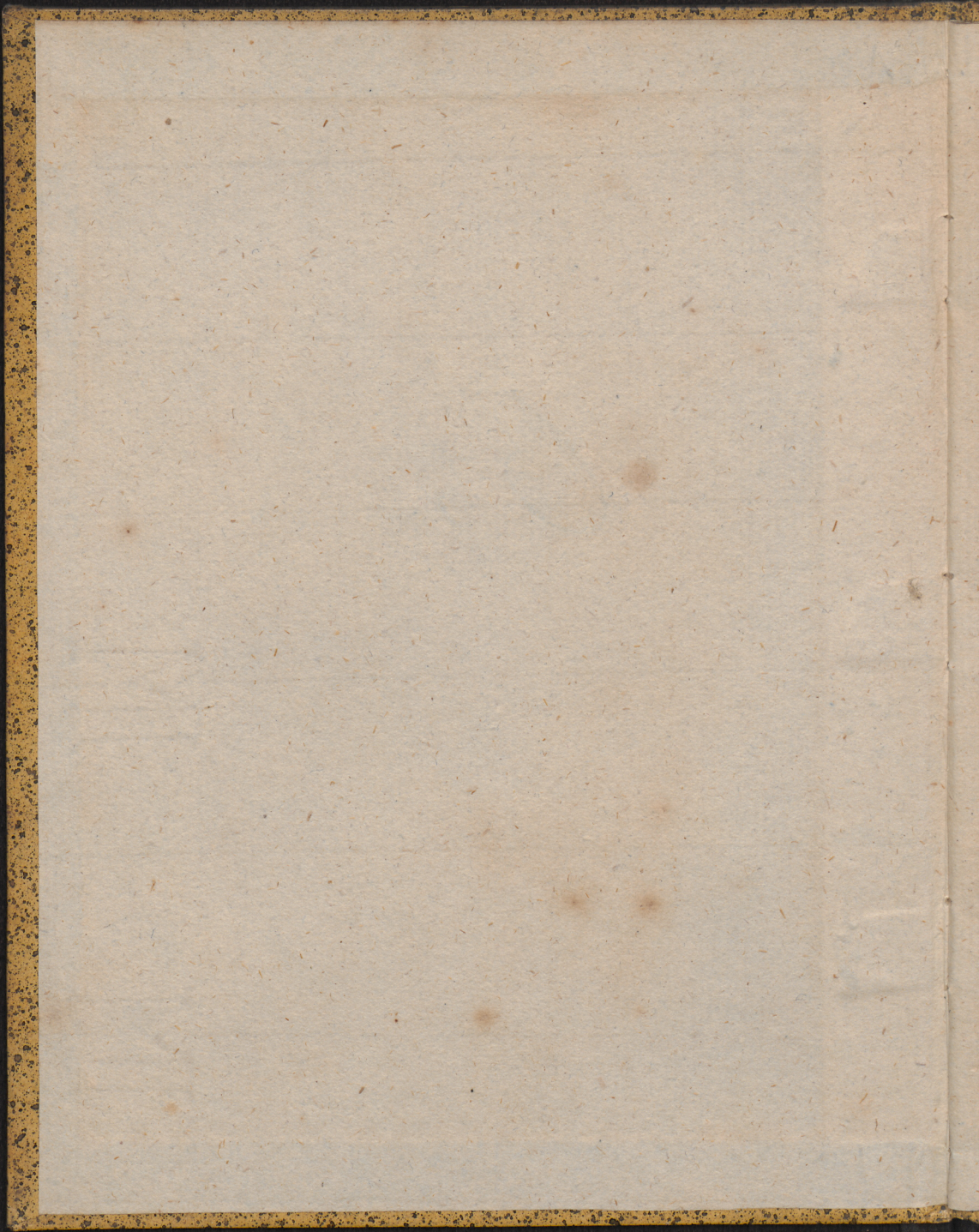
Rostochi[j]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771569734>

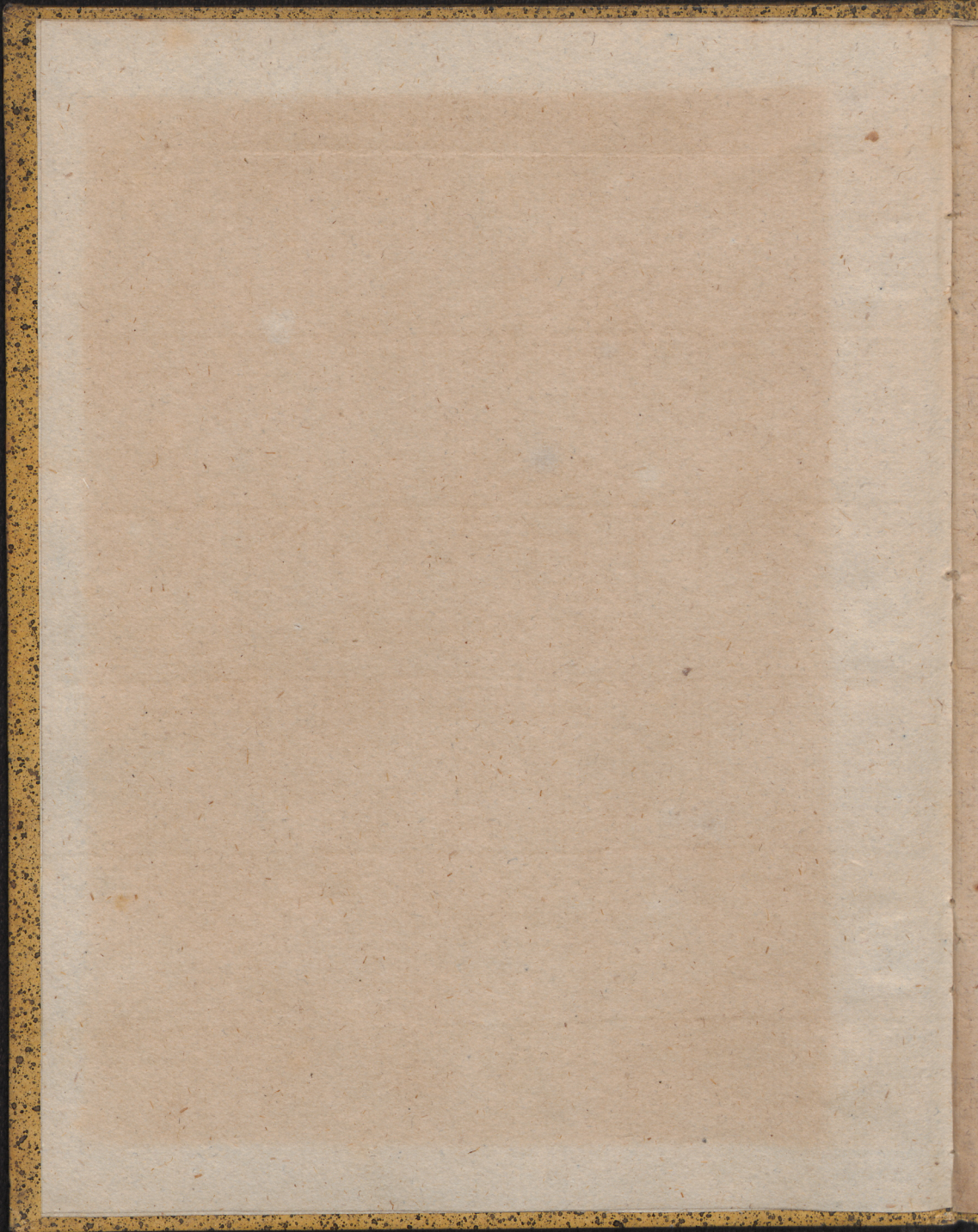
Druck Freier Zugang

Huswedel, J.,
in C. Köler,
uxor. N. Frese.
R. 1639.

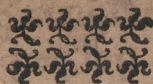
PROGRAMMA
Quo
RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
JOANNES HUS-
WEDELIUS, Phil. pr. Prof.

AD EXEQVIAS
Quas
Matrona honestissima
CATHARINÆ
RÖLERS/

Dn. NICOLAUS FRESCH/

Maritus moestissimus paratas cupit,

Omnes Academia Cives quo par est studio,
invitat.

ROSTOCHI,

Litteris NICOLAI KILII, Academ: Typogr.

Anno M DC XXXIX.

DE die mundi, ut & vitæ no-
stræ supremo Servator nos monet,
ut etiam atq; etiam videamus, ne
dulcedine quadam vitiorum in-
briati, & vitijs in soporem securita-
tis collocati ab isto temporis articulo, incauti op-
primamur, atq; ita in salutis æternæ periculum
veniamus. Ut enim in excubiis qui constituti
sunt milites, oculis minime somnolentis prospici-
unt, circumspiciunt, in omnem partem intenti
sunt, aures arrigunt, strepitum quemlibet captât,
quacunq; ex parte, quacunq; in arbore vel fruti-
ce excitatum observant, ne per tenebras obrepente
somno incautis obrepat unâ periculum. Ita
omnibus veram & seriam pietatem colentibus, &
sui Redemptoris adventum expectantibus, magna
& perpetua sollicitudine cavendum, ne periculis
voluptatum visco illitis, ne laqueis & retibus es-
cam peccati occultantibus decepti & implicati, in
manus infernalis aucupis veniant, & infelices
pœnas vitiorum, quibus dediti fuerunt, luanr, &
æterno exitio citius, quam putassent, involvan-
tur. Contra vero, qui perpetuo studio pietatis
occupati, sobriam ac temperantem vitam agunt,
mane ad preces, vesperi ad gratiarum actiones

CON-

confugiunt, qui sic dormiunt, ut vigilante ad Deum corde, quasi in procinctu constituti, suas lampades adornent, oleo instruant, hi parati cum adveniente Sponso in thalamum ingrediuntur & agni illius, quem sequuntur nuptiis, cum æterna lætitia adhibiti, pietatis & vigilantia suæ præmia nanciscuntur. Propinquum vero diem istum esse nec omnino procul à nostro tempore distantem ac remotum, & sacræ literæ & experientia testantur. Illas ut adducam opus non est quæ omnibus in oculis & manibus versantur. Ne experientia quidem accersenda est, quæ nobis & plurima & evidentissima signa hujus rei ob oculos ponit. Bella & bellorum rumores, morbi contagiosi, annonæ caritas, laborantis in fine mundi indicia, & mortis nuntij, quid aliud agunt, quam ut omnes & singulos moneant, qui somno securitatis obruti, in periculo versantur ne dormire pergant, sed experrecti oculos attollant, & paulatim accedentis extremæ diei viciniam intelligant, animo vel sobrio & ad constantiam præparato, velebrio & ad horrorem ac desperationem adducto, excepturi sententiam, à qua nec dabitur appellatio, nec differetur aut plane, ut solet, auferetur exsecutio. Igitur, quidni felicem dicamus matronam & beatam, quæ sic sempervixit,

Gg ij

xit,

xit, quasi postridie moritura, sic mortua est, quasi
in æternum victura. Eam hodie producimus
CATHARINAM Kölers/natam hac in urbe Anno
1582, ex parentibus honestis & primarijs. Pater
ei fuit BERNHARDUS Köler/civis Reipubl. prima-
rius, Mater ANNA Wellen/matrona pietate & vir-
tute ornatissima. AVUS paternus JOACHIMUS
Köler / Avia materna CATHARINA Hagemesters/
Amplissimi Viri & Consulis Dn. BERNHARDI Hae-
gemesters filia. AVUS maternus PETRUS Welle/
Avia materna Ilsebe von Bühren. Cæteros ma-
jores adducere, opus nō est, qui omnes, ut & quos
adduximus, fuerunt pietate, vitæ integritate &
omnibus officijs ad societatem civilem pertinen-
tibus conspicui. Ipsa nostra nunc piè defuncta,
ut Christianam decebat, per Baptismum corpo-
ri servatoris nostri mystico inserta, & in civitatem
cælestem ejusq; jus adscripta est, materna dein-
de cura ad pietatem, castitatem, & officia familia-
ria educatur & instituitur ita, ut vigesimo ætatis
anno Sponsam facile adeptam sit JOACHIMUM Höp-
pener / civem hujus urbis primarium, cui legiti-
mis nuptiis conjuncta fuit non infeliciter. Eo
tamen piè defuncto secundis nuptiis in matri-
monium convenit primario & patritio civi Dn.
NICOLAO Fresen/viduo nunc moestissimo, idq;
An-

Anno 1626. Cum eo hilce annis quasi tredecim,
ita vixit, ut superstiti non leve sui desiderium re-
liquerit: siquidem pius maritus altera sui parte,
& animæ suæ dimidio orbat9, dolorem haud du-
biè sentit eximium, & in administratione dome-
stica difficultatem ac detrimentum. Ita igitur ab-
soluto vitæ suæ cursu in coelestis vitæ societatem
ingressa est, cum se nunquam securitati aut otio
perdendam tradidisset, verum in perpetua pieta-
te & sollicitudine, cum vera fide, spe & caritate
conjuncta, vigilanter vixisset, ac vitæ diem su-
premum pie simul & constanter expectasset.
Pervenit quidem hæc matrona ad nonnullam æ-
tatis magnitudinem, decessit enim Anno ætatis
quingagesimo septimo, sed ad majorem tamen
per venerunt plurimæ, & hæc pervenire potuis-
set, si Deo, vitæ & mortis nostræ arbitro, ita pla-
cuisset: non placuisse vero, jam ipse eventus do-
cuit. Et sanè haud scio anton commodissimo
tempore ex hac vita decedant, qui sic decedunt,
ut neq; de brevitate vitæ habeant, quod conque-
rantur, neq; diuturnitatem ejus, propter senectu-
tis molestias & in commoda plurima quæ diu vi-
vendo videre & experiri coguntur: accusent. Qui
vel infantes moriuntur, vel in ætate puerili, ha-
beant forte, quod iniquitatem factorum tradu-

cant, quia vitæ dulcedinem vix primis labris attingunt: Sed hoc immerito. Quid enim reprehensione dignum sit brevi navigatione defungi, & sine gemitu appellere in portum, quem alij misere quærunt, nec nisi naufragio sepè obtinēt? Ab ista querela infantum & puerorum liberi sunt, qui ad annum quinquagesimum vel sexagesimū perveniunt: Quod si prius quam ad suum terminum pervenerint, calamitates experiri cogantur, quæ ipsis Confessionem veritatis, una cum gemitu & lacrimis, de vita humana, simul brevi & laboriosa, exprimant, accusare vitam desinant, cujus hæc est conditio, ut perpetua serenitate nō gaudeat; & si ante tempestatis & procellæ exitum ex vita decessissent, quæ infantibus, pueris, adolescentibus & alijs fortuna contigit, de calamitatibus quidem nihil, de brevitate autem vitæ omnes conquerendi ansam arripuissent. Hæc ergo nostra beatè mortua, nec de vitæ brevitate habuit quod conquereretur, nec de infelici senectute: vixit enim annos ad quinquaginta septē; & ea quidem vidit, quæ animo dolorem attulerunt, si non oculis etiam lacrimas expresserunt. Quæ enim siccis oculis matrona pia & vidua, posset adspicere, quæ adspicere his annis coacti sumus etiam viri, nec adspicere solū, sed reliquo etiam

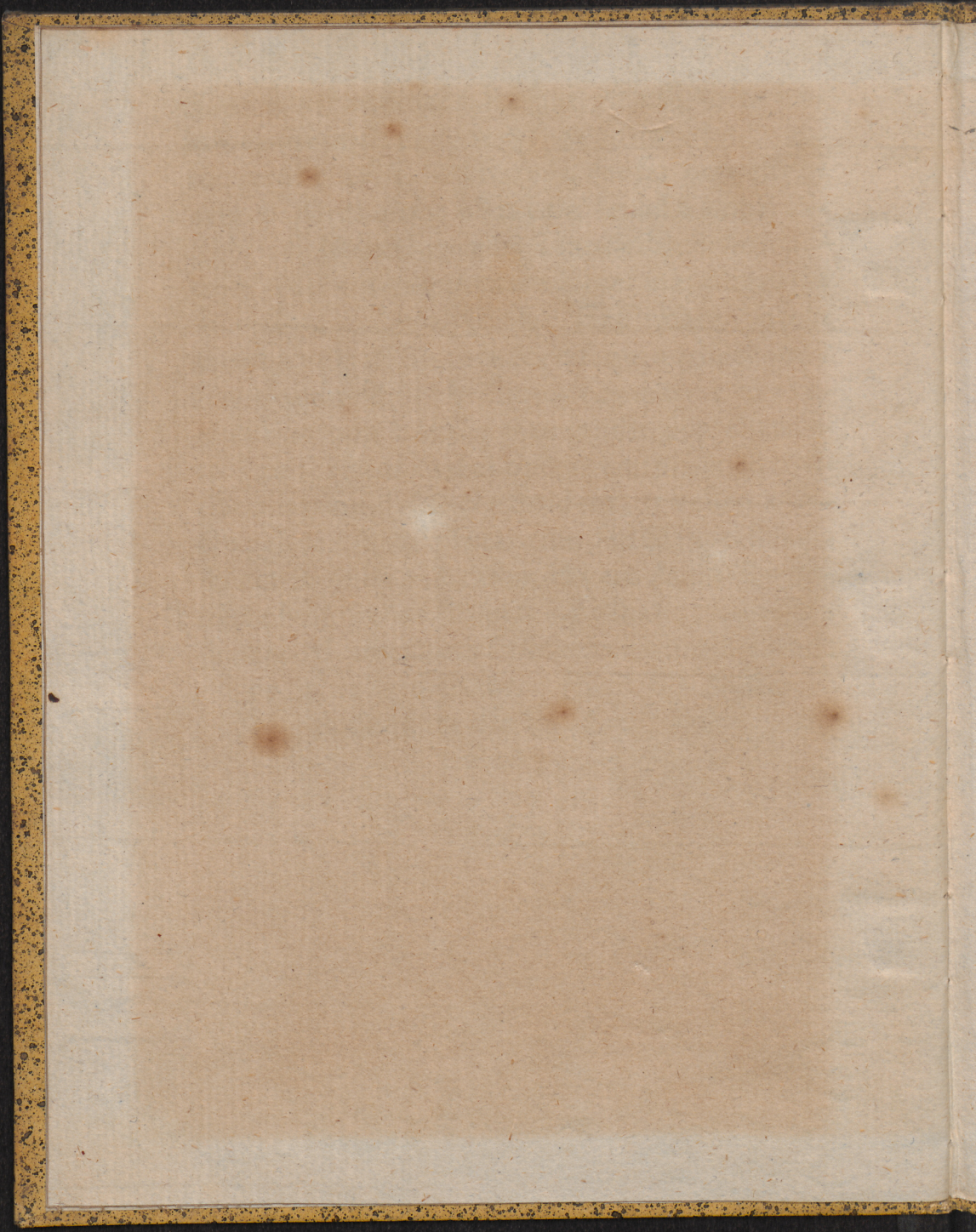
etiam sensu experiri. Quæ qui non experti sunt,
ante viginti & plures retro annos mortui, cur nõ
gratulentur sibi receptum, quæ ad sensum eos pe-
riculi non pervenire sivit, vel si pei venerunt, ma-
turè subduxit. Pariter sibi gratulabitur hæc no-
stra beata, & nos ei una quod nonnullas quidem
huc usq; senserit vitæ molestias, sed eas tamen
feliciter superaverit: cæteras vero, quæ nostris,
qui superstites ab ea relinquitur, moribus im-
minere videntur (quibus utinam seria pæniten-
tia emendatis, iram Dei avertere atq; ita quod im-
minet effugere possemus!) pie & beatè morien-
do anteverterit. Huic igitur piæ & honestæ ma-
tronæ funus hodie hora prima pomeridiana fiet,
conventu in ædem S. Jacobi indicto. Ad quod
eo ducendum honestius ac decentius, Vos, Cives
Academicici amice rogamus, decenter invitamus
atq; admonemus, ut frequentes adesse & comi-
tari velitis. Causæ sunt quæ usitatè allegari so-
lent, officij Christiani honestas, imò & necessitas,
nostra ipsorum informatio ad meditandam no-
stræ mortalitatis certitudinem, merita defuncto-
rum, quæ suo id jure è nobis postulant, occasio
precandi Deum, ut imminentes calamitates à no-
bis avertat, ut pacem terræ ac temporibus nostris
restituatur, & quæ alia hujus generis rectè ad ani-
mum

num revocantur ac talia sunt, ut officiosos ho-
mines ad conservationem suę existimationis per-
movere debeant. Sed has ego causas non advo-
cabo hac occasione alias non semel à nobis ad-
ductas: Una est, quę hactenus adduci non po-
tuit: Videlicet imminens finis mei magistratus in
successorem devolvendi. Existimabo autem
me non vulgari honore & obsequio adfectum,
si vos quam frequentissimos comparere in exe-
quiis matronę lectissimę ornandis, deprehende-
ro. Facite igitur, ut una opera gemini beneficij si-
tis collatores, defunctę quidem, ut vestro adfe-
ctu gaudeat, non ipsa tantum, sed & superstes vi-
duus ac familia: Academię vero & ejus Recto-
ri, ut obsequio vestro in re Christiana, honesta,
& citra existimationis læsionem non omittenda
potiatur ac lætetur. P. P. sub sigillo

Rektoratus die 24. April, An-

no 1639.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

